PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2021/1753

ze dne 1. října 2021

o rovnocennosti požadavků na dohled a regulaci v některých třetích zemích a územích pro účely zacházení s expozicemi v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ([1]), a zejména na čl. 107 odst. 4, čl. 114 odst. 7, čl. 115 odst. 4, čl. 116 odst. 5, čl. 142 odst. 2 a čl. 391 druhý pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Instituce musí splňovat kapitálové požadavky způsobem, který náležitě odráží rizika, jež tyto instituce podstupují (včetně úvěrového rizika), s ohledem na odlišný zeměpisný kontext, ve kterém působí. Úvěrové riziko, které instituce podstupují v souvislosti s expozicemi vůči subjektům nacházejícím se mimo Unii, určuje u jinak stejných ostatních faktorů kvalita příslušného regulačního rámce a dohledu uplatňovaného na tyto subjekty v příslušné třetí zemi.

(2) Instituce mají rovněž omezovat své expozice vůči jednotlivým klientům, aby se vyhnuly riziku nadměrné koncentrace. Při výpočtu svých expozic vůči jednotlivým klientům mohou instituce z tohoto výpočtu vyloučit určité druhy expozic vůči institucím. Pokud se však klienti nacházejí mimo Unii, závisí to, zda s nimi lze zacházet jako s institucemi, rovněž na kvalitě příslušného regulačního rámce a dohledu uplatňovaného na tyto subjekty v příslušné třetí zemi.

(3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ([2]) zavedlo mimo jiné do článku 391 nařízení (EU) č. 575/2013 ustanovení, které Komisi zmocňuje k přijímání prováděcích rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace, které jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii, pro účely stanovení zacházení s expozicemi podle části čtvrté nařízení (EU) č. 575/2013. Proto by měl být pro účely článku 391 uvedeného nařízení vytvořen seznam třetích zemí a území, jejichž požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace jsou považovány za rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii. V zájmu právní jistoty a jednotnosti je nezbytné zahrnout veškerá ustanovení o rovnocennosti požadavků na dohled a regulaci v třetích zemích a územích pro účely zacházení s expozicemi v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013 do jediného rozhodnutí. Je proto nezbytné zrušit a nahradit prováděcí rozhodnutí Komise (EU) č. 908/2014 ([3]).

([1]) Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1).

([3]) Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/908/EU ze dne 12. prosince 2014 o rovnocennosti požadavků na dohled a regulaci v některých třetích zemích nebo územích pro účely zacházení s expozicemi podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 359, 16.12.2014, s. 155).

(4) Podle čl. 107 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 mohou instituce zacházet s expozicemi vůči investičním podnikům, úvěrovým institucím a burzám ze třetích zemí jako s expozicemi vůči institucím pouze v případě, že třetí země uplatňuje na uvedený subjekt požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.

(5) Ustanovení čl. 114 odst. 7, čl. 115 odst. 4 a čl. 116 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví specifické rizikové váhy pro expozice vůči ústředním vládám, centrálním bankám, regionálním vládám, místním orgánům a subjektům veřejného sektoru nacházejícím se ve třetích zemích, které uplatňují režimy dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.

(6) Článek 153 nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví vzorec pro výpočet objemů rizikově vážených expozic pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám v rámci přístupu založeného na interním ratingu (IRB) a uvádí parametry, které mají být pro tento výpočet použity, včetně koeficientu korelace. Ustanovení čl. 153 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví koeficient korelace pro velké subjekty finančního sektoru. Podle čl. 142 odst. 1 bodu 4 písm. b) uvedeného nařízení je definice „velkého subjektu finančního sektoru“ splněna tehdy, pokud daný subjekt finančního sektoru nebo některý z jeho dceřiných podniků podléhají právním předpisům třetí země, která uplatňuje požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.

(7) Článek 391 nařízení (EU) č. 575/2013 umožňuje institucím usazeným v Unii zacházet pro účely části čtvrté uvedeného nařízení s expozicí vůči soukromému nebo veřejnému podniku třetí země jako s expozicí vůči instituci za předpokladu, že pokud by byl daný podnik usazen v Unii, byl by považován za „instituci“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 3 uvedeného nařízení a že získal povolení ve třetí zemi, která uplatňuje požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.

(8) Komise posoudila rovnocennost režimů dohledu a regulace ve třetích zemích s odpovídajícími režimy dohledu a regulace v Unii, aby bylo možné určit odpovídající hodnoty rizikově vážené expozice pro výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku souvisejícímu s expozicemi vůči určitým kategoriím subjektů nacházejícím se ve třetích zemích, jakož i odpovídající zacházení s protistranami pro účely části čtvrté nařízení (EU) č. 575/2013.

(9) Rovnocennost byla zjišťována na základě analýzy obezřetnostních opatření a režimů dohledu a regulace dané třetí země, která se zaměřuje na výsledky a testuje jejich schopnost plnit stejné obecné cíle jako obezřetnostní opatření a režimy dohledu a regulace v Unii. Těmito cíli jsou zejména stabilita a integrita domácího i globálního finančního systému jako celku, účinná a přiměřená ochrana vkladatelů a jiných zákazníků finančních služeb, spolupráce mezi různými aktéry finančního systému včetně regulačních orgánů a orgánů dohledu, nezávislost a účinnost dohledu a účinné provádění a prosazování příslušných mezinárodně dohodnutých standardů. Aby mohly obezřetnostní opatření a režimy dohledu a regulace ve třetí zemi dosáhnout stejných obecných cílů jako obezřetnostní opatření a režimy dohledu a regulace v Unii, měly by být v souladu se souborem operativních, organizačních a kontrolních standardů, které odpovídají základním prvkům požadavků Unie na dohled a regulaci, jež se vztahují na příslušné kategorie finančních institucí.

(10) Pro účely článků 114, 115 a 116 nařízení (EU) č. 575/2013 by měla rovnocennost být určena na základě režimů dohledu a regulace vztahujících se na úvěrové instituce, jelikož tyto režimy obvykle stanoví rizikové váhy pro výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku.

(11) Pro účely článku 142 nařízení (EU) č. 575/2013 by posouzení rovnocennosti mělo být omezeno na režimy dohledu a regulace vztahující se na podniky ve třetí zemi, jejichž hlavní činnost je srovnatelná s činností úvěrové instituce nebo investičního podniku v souladu s definicemi v čl. 4 odst. 1 bodě 27 uvedeného nařízení a s ohledem na definici v čl. 4 odst. 1 bodě 3 uvedeného nařízení.

(12) Pro účely článku 391 nařízení (EU) č. 575/2013 by posouzení rovnocennosti mělo být omezeno na režimy dohledu a regulace vztahující se na podniky ve třetí zemi, jejichž hlavní činnost je srovnatelná s činností úvěrové instituce nebo investičního podniku v souladu s definicí v čl. 4 odst. 1 bodě 3 uvedeného nařízení.

(13) Komise posoudila režimy dohledu a regulace některých třetích zemí vztahující se na úvěrové instituce, investiční podniky a burzy, přičemž vzala v úvahu nezávislá posouzení mezinárodních organizací, například Basilejského výboru pro bankovní dohled, Mezinárodního měnového fondu a Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry. Tato analýza Komisi umožnila přijmout prováděcí rozhodnutí (EU) č. 908/2014, kterým stanovila počáteční seznam třetích zemí a území považovaných za rovnocenné, pokud jde o režimy dohledu a regulace, za účelem určení zacházení s příslušnými kategoriemi expozic uvedenými v článcích 107, 114, 115, 116 a 142 nařízení (EU) č. 575/2013.

(14) Seznam rovnocenných zemí identifikovaných v prováděcím rozhodnutí (EU) č. 908/2014 nebyl zamýšlen jako vyčerpávající ani konečný. Na základě pravidelného sledování vývoje režimů dohledu a regulace ve třetích zemích a územích, jehož cílem bylo posoudit jejich rovnocennost s režimy Unie, bylo uvedené prováděcí rozhodnutí následně změněno prováděcími rozhodnutími Komise (EU) 230/2016 ([4]), 2358/2016 ([5]), 536/2019 ([6]) a 2166/2019 ([7]). Uvedená rozhodnutí rozšířila seznamy třetích zemí a území považovaných za rovnocenné s přihlédnutím k dostupným zdrojům informací, včetně posouzení provedeného mezinárodními organizacemi a později Evropským orgánem pro bankovnictví (EBA).

(15) Od přijetí prováděcího rozhodnutí (EU) 2166/2019 Komise nadále sleduje příslušný vývoj obezřetnostních, dohledových a regulačních rámců třetích zemí, přičemž zohledňuje dostupné zdroje informací, včetně posouzení provedených orgánem EBA. Na základě jednoho takového posouzení EBA doporučil, aby byly obezřetnostní, dohledové a regulační rámce vztahující se na úvěrové instituce v Bosně a Hercegovině a v Severní Makedonii považovány za rovnocenné právnímu rámci Unie pro účely čl. 107 odst. 4, čl. 114 odst. 7, čl. 115 odst. 4, čl. 116 odst. 5, čl. 142 odst. 2 a článku 391 nařízení (EU) č. 575/2013.

(16) Komise uznává, že posouzení obezřetnostního, dohledového a regulačního rámce vztahujícího se na instituce v Bosně a Hercegovině a v Severní Makedonii, které provedl orgán EBA, se týkalo pouze úvěrových institucí povolených podle příslušných vnitrostátních právních předpisů. Toto rozhodnutí by se proto nemělo vztahovat na jiné subjekty usazené v Bosně a Hercegovině a v Severní Makedonii.

(17) S ohledem na doporučení orgánu EBA a na základě vlastního posouzení dospěla Komise k závěru, že Bosna a Hercegovina a Severní Makedonie zavedly obezřetnostní opatření a režimy dohledu a regulace, jež jsou v souladu se souborem operativních, organizačních a kontrolních standardů, které odpovídají základním prvkům obezřetnostních opatření a režimů dohledu a regulace v Unii, jež se vztahují na úvěrové instituce. Je tudíž vhodné

([4]) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/230 ze dne 17. února 2016, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2014/908/EU, pokud jde o seznamy třetích zemí a území, jejichž požadavky na dohled a regulaci jsou považovány za rovnocenné pro účely zacházení s expozicemi podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 41, 18.2.2016, s. 23).

([5]) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2358 ze dne 20. prosince 2016, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2014/908/EU, pokud jde o seznamy třetích zemí a území, jejichž požadavky na dohled a regulaci jsou považovány za rovnocenné pro účely zacházení s expozicemi podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 348, 21.12.2016, s. 75).

([6]) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/536 ze dne 29. března 2019, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2014/908/EU, pokud jde o seznamy třetích zemí a území, jejichž požadavky na dohled a regulaci jsou považovány za rovnocenné pro účely zacházení s expozicemi podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 92, 1.4.2019, s. 3).

([7]) Prováděcí Rozhodnutí Komise (EU) 2019/2166 ze dne 16. prosince 2019, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2014/908/EU, pokud jde o zařazení Srbska a Jižní Koreje na seznamy třetích zemí a území, jejichž požadavky na dohled a regulaci jsou považovány za rovnocenné pro účely zacházení s expozicemi podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 328, 18.12.2019, s. 84).

považovat pro účely čl. 107 odst. 4, čl. 114 odst. 7, čl. 115 odst. 4, čl. 116 odst. 5, čl. 142 odst. 2 a článku 391 nařízení (EU) č. 575/2013 obezřetnostní požadavky a požadavky na dohled a regulaci, které se uplatňují na úvěrové instituce nacházející se v Bosně a Hercegovině a v Severní Makedonii, za přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.

(18) Bosna a Hercegovina a Severní Makedonie by proto měly být zařazeny na příslušné seznamy třetích zemí a území, jejichž obezřetnostní požadavky a opatření i požadavky na dohled a regulaci a režimy dohledu a regulace jsou považovány za rovnocenné režimu Unie pro účely zacházení s expozicemi v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013.

(19) Na základě doposud provedených posouzení dospěla Komise k závěru, že obezřetnostní opatření a režimy dohledu a regulace, jež jsou v souladu se souborem operativních, organizačních a kontrolních standardů, které odpovídají základním prvkům obezřetnostních opatření a režimů dohledu a regulace v Unii, jež se vztahují na úvěrové instituce, jsou zavedeny v těchto zemích a územích: Argentina, Austrálie, Bosna a Hercegovina, Brazílie, Kanada, Čína, Faerské ostrovy, Grónsko, Guernsey, Hongkong, Indie, Ostrov Man, Japonsko, Jersey, Mexiko, Monako, Nový Zéland, Severní Makedonie, Saúdská Arábie, Srbsko, Singapur, Jižní Afrika, Jižní Korea, Švýcarsko, Turecko a USA. Je tudíž vhodné považovat pro účely čl. 107 odst. 4, čl. 114 odst. 7, čl. 115 odst. 4, čl. 116 odst. 5, čl. 142 odst. 2 a článku 391 nařízení (EU) č. 575/2013 obezřetnostní požadavky a požadavky na dohled a regulaci, které se uplatňují na úvěrové instituce nacházející se v těchto zemích, za přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.

(20) Na základě doposud provedených posouzení dospěla Komise k závěru, že režimy dohledu a regulace, jež jsou v souladu se souborem operativních, organizačních a kontrolních standardů, které odpovídají základním prvkům režimů dohledu a regulace v Unii, jež se vztahují na investiční podniky, jsou zavedeny v těchto zemích a územích: Austrálie, Brazílie, Kanada, Čína, Hongkong, Indonésie, Japonsko (omezeno na podniky obchodující s finančními nástroji typu I), Mexiko, Jižní Korea, Saúdská Arábie, Singapur, Jižní Afrika a USA. Je tudíž vhodné považovat pro účely čl. 107 odst. 4, čl. 114 odst. 7, čl. 115 odst. 4, čl. 116 odst. 5, čl. 142 odst. 2 a článku 391 nařízení (EU) č. 575/2013 požadavky na dohled a regulaci, které se uplatňují na investiční podniky nacházející se v těchto třetích zemích, za přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.

(21) Na základě doposud provedených posouzení dospěla Komise k závěru, že režimy dohledu a regulace, jež jsou v souladu se souborem operativních standardů, které odpovídají základním prvkům režimů dohledu a regulace v Unii, jež se vztahují na burzy, jsou zavedeny v těchto zemích a územích: Austrálie, Brazílie, Kanada, Čína, Indie, Indonésie, Japonsko, Mexiko, Jižní Korea, Saúdská Arábie, Singapur, Jižní Afrika a USA. Je tudíž vhodné považovat požadavky na dohled a regulaci v těchto třetích zemích uplatňované na burzy za přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii pro účely čl. 107 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o expozice vůči burzám nacházejícím se v daných třetích zemích.

(22) Seznamy třetích zemí a území, jejichž režimy se považují za rovnocenné pro účely příslušných ustanovení nařízení (EU) č. 575/2013, nejsou vyčerpávající. Komise bude v součinnosti s orgánem EBA nadále pravidelně sledovat vývoj režimů dohledu a regulace ve třetích zemích a územích, aby bylo možné seznamy třetích zemí a území uvedené v tomto rozhodnutí podle potřeby a alespoň jednou za pět let aktualizovat, a to zejména s ohledem na vývoj režimů dohledu a regulace v Unii i v globálním měřítku, přičemž se též zohlední nové dostupné zdroje relevantních informací.

(23) Pravidelným přezkumem požadavků v oblasti obezřetnostního dohledu, které se uplatňují ve třetích zemích a územích uvedených v přílohách I až VI tohoto rozhodnutí, by neměla být dotčena možnost Komise provádět zvláštní přezkum týkající se konkrétní třetí země nebo území kdykoli jindy mimo období obecného přezkumu, pokud Komise musí z důvodu určitého vývoje přezkoumat uznání udělené tímto rozhodnutím. Takové přezkoumání může vést ke zrušení uznání rovnocennosti.

(24) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Evropského bankovního výboru,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rovnocennost požadavků uplatňovaných na úvěrové instituce pro účely čl. 107 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013

Pro účely čl. 107 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013 se třetí země a území uvedené na seznamu v příloze I tohoto rozhodnutí považují za země a území, jež na úvěrové instituce uplatňují režimy dohledu a regulace, které jsou rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii.

Článek 2

Rovnocennost požadavků uplatňovaných na investiční podniky pro účely čl. 107 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013

Pro účely čl. 107 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013 se třetí země a území uvedené na seznamu v příloze II tohoto rozhodnutí považují za země a území, jež na investiční podniky uplatňují režimy dohledu a regulace, které jsou rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii.

Článek 3

Rovnocennost požadavků uplatňovaných na burzy pro účely čl. 107 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013

Pro účely čl. 107 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013 se třetí země a území uvedené na seznamu v příloze III tohoto rozhodnutí považují za země a území, jež na burzy uplatňují režimy dohledu a regulace, které jsou rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii.

Článek 4

Rovnocennost požadavků uplatňovaných na expozice vůči ústředním vládám, centrálním bankám, regionálním vládám, místním orgánům a subjektům veřejného sektoru pro účely článků 114, 115 a 116 nařízení (EU) č. 575/2013

Pro účely čl. 114 odst. 7, čl. 115 odst. 4 a čl. 116 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013 se třetí země a území uvedené na seznamu v příloze IV tohoto rozhodnutí považují za země a území, jež uplatňují režimy dohledu a regulace, které jsou rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii.

Článek 5

Rovnocennost požadavků uplatňovaných na úvěrové instituce a investiční podniky pro účely článku 142 nařízení (EU) č. 575/2013

Pro účely čl. 142 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 se třetí země a území uvedené na seznamu v příloze V tohoto rozhodnutí považují za země a území, jež uplatňují režimy dohledu a regulace, které jsou rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii.

Článek 6

Rovnocennost požadavků uplatňovaných na instituce pro účely článku 391 nařízení (EU) č. 575/2013

Pro účely článku 391 nařízení (EU) č. 575/2013 se třetí země a území uvedené na seznamu v příloze VI tohoto rozhodnutí považují za země a území, jež uplatňují režimy dohledu a regulace, které jsou rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii.

Článek 7

Zrušení

Rozhodnutí 2014/908/EU se zrušuje. Odkazy na zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na toto rozhodnutí v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VII.

Článek 8

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 1. října 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA I

SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ A ÚZEMÍ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 1 (ÚVĚROVÉ INSTITUCE)

1) Argentina
2) Austrálie
3) Bosna a Hercegovina
4) Brazílie
5) Kanada
6) Čína
7) Faerské ostrovy
8) Grónsko
9) Guernsey
10) Hongkong
11) Indie
12) Ostrov Man
13) Japonsko
14) Jersey
15) Mexiko
16) Monako
17) Nový Zéland
18) Severní Makedonie
19) Saúdská Arábie
20) Srbsko
21) Singapur
22) Jižní Afrika
23) Jižní Korea
24) Švýcarsko
25) Turecko
26) USA

PŘÍLOHA II

SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ A ÚZEMÍ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 2 (INVESTIČNÍ PODNIKY)

1) Austrálie
2) Brazílie
3) Kanada
4) Čína
5) Hongkong
6) Indonésie
7) Japonsko (omezeno na podniky obchodující s finančními nástroji typu I)
8) Mexiko
9) Jižní Korea
10) Saúdská Arábie
11) Singapur
12) Jižní Afrika
13) USA

PŘÍLOHA III

SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 3 (BURZY)

1) Austrálie
2) Brazílie
3) Kanada
4) Čína
5) Indie
6) Indonésie
7) Japonsko
8) Mexiko
9) Jižní Korea
10) Saúdská Arábie
11) Singapur
12) Jižní Afrika
13) USA

PŘÍLOHA IV

SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ A ÚZEMÍ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 4 (ÚVĚROVÉ INSTITUCE)

1) Argentina
2) Austrálie
3) Bosna a Hercegovina
4) Brazílie
5) Kanada
6) Čína
7) Faerské ostrovy
8) Grónsko
9) Guernsey
10) Hongkong
11) Indie
12) Ostrov Man
13) Japonsko
14) Jersey
15) Mexiko
16) Monako
17) Nový Zéland
18) Severní Makedonie
19) Saúdská Arábie
20) Srbsko
21) Singapur
22) Jižní Afrika
23) Jižní Korea
24) Švýcarsko
25) Turecko
26) USA

PŘÍLOHA V

SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ A ÚZEMÍ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 5 (ÚVĚROVÉ INSTITUCE A INVESTIČNÍ PODNIKY)

Úvěrové instituce:

1) Argentina
2) Austrálie
3) Bosna a Hercegovina
4) Brazílie
5) Kanada
6) Čína
7) Faerské ostrovy
8) Grónsko
9) Guernsey
10) Hongkong
11) Indie
12) Ostrov Man
13) Japonsko
14) Jersey
15) Mexiko
16) Monako
17) Nový Zéland
18) Severní Makedonie
19) Saúdská Arábie
20) Srbsko
21) Singapur
22) Jižní Afrika
23) Jižní Korea
24) Švýcarsko
25) Turecko
26) USA

Investiční podniky rovnocenné „instituci“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 3 nařízení (EU) č. 575/2013:

1) Austrálie
2) Brazílie
3) Kanada
4) Čína
5) Hongkong
6) Indonésie
7) Japonsko (omezeno na podniky obchodující s finančními nástroji typu I)
8) Mexiko
9) Jižní Korea

10) Saúdská Arábie
11) Singapur
12) Jižní Afrika
13) USA

PŘÍLOHA VI

SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ A ÚZEMÍ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 6 (ÚVĚROVÉ INSTITUCE A INVESTIČNÍ PODNIKY)

Úvěrové instituce:

1) Argentina
2) Austrálie
3) Bosna a Hercegovina
4) Brazílie
5) Kanada
6) Čína
7) Faerské ostrovy
8) Grónsko
9) Guernsey
10) Hongkong
11) Indie
12) Ostrov Man
13) Japonsko
14) Jersey
15) Mexiko
16) Monako
17) Nový Zéland
18) Severní Makedonie
19) Saúdská Arábie
20) Srbsko
21) Singapur
22) Jižní Afrika
23) Jižní Korea
24) Švýcarsko
25) Turecko
26) USA

Investiční podniky rovnocenné „instituci“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 3 nařízení (EU) č. 575/2013:

1) Austrálie
2) Brazílie
3) Kanada
4) Čína
5) Hongkong
6) Indonésie
7) Japonsko (omezeno na podniky obchodující s finančními nástroji typu I)
8) Mexiko
9) Jižní Korea

10) Saúdská Arábie
11) Singapur
12) Jižní Afrika
13) USA

PŘÍLOHA VII

Srovnávací tabulka

Toto rozhodnutí	Rozhodnutí 2014/908/EU
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Článek 6	–
Článek 7	–
Článek 8	–